

25.10.2020

20. neděle po Trojici

Ve jméno Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

Introit

Dobrořečit budu Hospodinu v každém čase, z úst mých bude znít vždy jeho chvála. Ž 34,5

Píseň 618

Modlitba

Pane a Bože náš, k tobě se obracíme a jsme ti vděční. Za všechno to co jsme od tebe až do dnešního dne dostali. Nechceme spoléhat na sebe, na svoji moudrost, svoje schopnosti, protože víme o své chatrnosti, nestálosti a porušenosti. Nechceme spoléhat na druhé, protože i oni selhávají, vzdalují se nám tak jako i my jim. Nechceme spoléhat jen na vytvořené systémy politické, hospodářské, civilizační, protože i ony se stávají zábranou svobodného rozvoje, vztahu porozumění a pokoje, i ony jsou jen lidským zřízením s mnohou porušeností, bídou i křivdou. Chceme spoléhat především a v první řadě na tebe. Ty jsi jediná, poslední a dokonalá záchrana ve dnech úzkosti i ve dnech radosti a spokojenosti. Od tebe vyhlížíme posilu i pomoc i v tento čas, kdy jsme se tu shromáždili a společně se nechali pozvat k díkům, naslouchání i prosbám a zpěvu. Amen

Čtení Gn 8,15-22

15 I promluvil Bůh k Noemu: 16„Vyjdi z archy, ty a s tebou tvá žena i tvoji synové a ženy tvých synů. 17Vyved' s sebou všechno tvorstvo, jež je s tebou, všechnu zvěř i ptactvo a dobytek a všechnu havěť plazící se po zemi. Ať se na zemi hemží, ať se na zemi plodí a množí.“ 18Noe tedy vyšel a s ním jeho synové a jeho žena a ženy jeho synů. 19Všechna zvěř, všechna havěť a všechno ptactvo, vše, co se plazí po zemi, vyšlo podle svých čeledí z archy. 20Noe pak vybudoval Hospodinu oltář a vzal ze všech čistých dobytčat i

ze všeho čistého ptactva a zapálil na tom oltáři oběti zápalné. **21** I ucítil Hospodin libou vůni a řekl si v srdci: „Už nikdy nebudu zlořečit zemi kvůli člověku, přestože každý výtvar lidského srdce je od mládí zlý, už nikdy nezhubím všechno živé, jako jsem učinil. **22** Setba i žeň a chlad i žár, léto i zima a den i noc nikdy nepřestanou po všechny dny země.“

Píseň 636

Kázání 1 Te 4,1-8

*1*Konečně vás, bratří, prosíme a napomínáme v Pánu Ježíši, abyste vždy více prospívali v tom, co jste od nás přijali a co už také činíte: žijte tak, abyste se líbili Bohu. *2*Vždyť víte, které příkazy jsme vám dali od Pána Ježíše. *3*Neboť toto je vůle Boží, vaše posvěcení, abyste se zdržovali necudnosti *4a* každý z vás aby uměl žít se svou vlastní ženou svatě a s úctou, *5*ne ve vášnivé chtivosti jako pohané, kteří neznají Boha. *6*Ať nikdo v této věci nevybočuje z mezí a neklame svého bratra, protože Pán ztrestá takové jednání, jak jsme vám už dříve řekli a dosvědčili. *7*Vždyť Bůh nás nepovolal k nečistotě, nýbrž k posvěcení. *8*Kdo tím pohrdá, nepohrdá člověkem, nýbrž Bohem, jenž vám dává svého svatého Ducha.

Starozákonní příběh, který jsme slyšeli, v prvním čtení nám může pomoci porozumět či přijmout napomenutí, které čteme v listu Tesalonickým.

Noe po opadnutí vod, které při potopě zatopily všechno živé, vychází z archy se všemi, které tam shromáždil. A to všechno na Boží příkaz, protože lidé ve svém jednání zacházeli příliš daleko. Žili nezřízeným způsobem života, domnívali se, že si mohou dovolit opravdu všechno, že jsou pány svých životů, že jim nic a nikdo nemůže zabránit v jejich jednání. A Noeho, jež si Hospodin vybral k zachování lidského rodu, považují s jeho stavbou archy za blázna, podivína. Vůbec už nejsou schopni nahlédnout na své jednání a chování, přestože je jim to

nabídnuto. Více je jim okamžitý prožitek, požitek a zisk. Necítí žádnou odpovědnost za další generace. Něco, co myslím není nám lidem z bohatých částí světa vzdálené. Také chceme jen konzumovat pro daný okamžik.

Ale Noe poslechne a trpělivě svým jednáním, ke kterému byl vyzván samým Bohem, připravuje vše pro jeho plán. Plán či trest, nebo výzvu k rozpoznání, že se proviňujeme proti Božímu dobrému dílu, proti Božímu stvoření. Potopou Bůh odstraňuje, ničí, zahlazuje, skoncovává se vším, co je nedobré. Ale nechce skoncovat s člověkem, dává mu příležitost k novému začátku. Zve ho k tomu, aby viděl a věděl, že jeho život nezávisí jen na něm. Noe to pozvání přijal a mohl i s těmi, kteří byli ochotni do archy nastoupit, zakusit, že i přes mnohá nepohodlí, je to právě sám Bůh, který se stará, aby se nám lidem tady na zemi vedlo dobře.

Stará se právě i tak, že napomíná. Jako otec či matka, která chce pro své dítě jen to nejlepší, jej dovede napomenout či potrestat, když ví, že je to právě ta správná cesta, která mu pomůže dobře jednat, až bude samo za svůj život odpovědné.

Apoštolovo napomíná křesťany v Tesalonice, aby žili tak, aby se líbili Bohu. Život křesťana nemá být orientován na to, jestli z toho mám především užitek a prožitek, ale jestli to, co dělá a jak žije, se líbí Bohu. Domnívám se, že jsme pro to dostatečně vybaveni od samého Boha. Samo desatero nám dává možnost rozpoznávat naše nedobré chování, náš hřích. Desatero začíná zaslíbením či ujištěním o Božím jednání pro člověka. *„Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví“* stejně tak jako Noe po svém poděkování, že je Bůh zachránil, uslyší zaslíbení, že už nikdy nepostihne zemi potopou. Stojí tedy za to svou víru i důvěru dát Hospodinu. Stojí za to se pak mezi sebou navzájem chovat tak, abychom si neubližovali, jak nás k takovému jednání zve.

Apoštol tesalonické vybízí, aby se zdržovali necudnosti. Muži mají žít svatě-odděleně a s úctou se svou ženou. Je to velmi bolestivé, když se takového hříchu manželé dopouštějí. A dobře víme, jak je to těžké i pro děti v takovýchto vztazích. Ono se to netýká jen těch dvou. Apoštol je si vědom, že se takováto neúcta mezi manžely v posledu dotýká celého společenství.

Narušuje to vztahy v něm a šíří se i mimo něj. A namísto svědectví se stáváme pohoršením. Náš život má být i v tomto hodnověrný, posvěcený.

Ale tak jak to má být mezi manžely, právě tak to má být mezi bratřími a sestrami. Společenství křesťanů nemá nechávat do svých vztahů pronikat takové jednání a takové způsoby, které jsou běžně mezi pohany. Tedy těmi, kteří sice uznávají či věří něčemu nad sebou, ale přesto záleží především na nich, jak si to zařídí. Jak budou šikovní až vychytralí.

Křesťané přece vědí, že to byla Kristova oběť a ne vychytralost, která nám přinesla záchranu a tedy možnost nového života. Života v posvěcení a čistotě. Života, který chrání a ochraňuje dobré Boží stvoření. Života, který nechce jen užívat a konzumovat. Života, který se má stát i ve svém konání dobrým svědectvím, které povede přesvědčivě i ty druhé k podobnému jednání.

Nepřizpůsobovat se věku tomuto není vůbec jednoduché a namnoze znamená i vzdát se všelijakých výhod. Ale přesto přese všechno jsem přesvědčena, že to může být život v radosti a vděčnosti. Vděčnosti za to, že jsme byli samým Bohem povolání na jeho díle.

Myslíme-li si totiž, že o něco přijdeme, budeme-li zdrženliví a nebudeme-li se drát dopředu, velmi rychle tím můžeme přijít o ty dobré dary, které jsme pro svůj život ve víře přijali. To když nemáme v úctě druhého člověka, neznamená, že pohrdáme jen jím, ale samým Bohem. A zvláště tehdy když se něco takového děje ve společenství křesťanů.

Pane, pomáhej nám žít všem ve vzájemné úctě a porozumění, abychom byli tomuto světu na svědectví o tobě jako Bohu věrném. Amen

Píseň 473

Ohlášky

1. Znovu chci ještě připomenout, že v libickém kostele je výstava reformace a je možné si ji prohlédnout až do 28. listopadu. Kdo by měl zájem, může mne kontaktovat a po domluvě kostel otevřu.
2. Pamatujte na svou obětavost pro naše sbory Libici a Velenice. Můžete zasílat na účty jednotlivých sborů nebo peníze dávat stranou a až se budeme moci opět scházet, přinést je do sbírky.
3. Příští bohoslužby 1. 11. budou mít opět tuto podobu.
4. Přeji všem vám dobrou mysl a nadějný výhled do budoucnosti.

Přímluvné modlitba

Pane, děkujeme ti za chvíle, kdy se nám daří. A prosíme tě za chvíle jiné, za chvíle smutku, za chvíle bez naděje, za chvíle, kdy bychom rádi mnohé změnili, a přitom nemáme sílu, nemáme čas. Prosíme, zastav nás, když to neumíme. Pomáhej nám nalézt jeden druhého, pomáhej nám nalézt radost, pomáhej nám nalézt lásku, pomáhej nám nalézt cestu k tobě.

Otče náš, který jsi v nebesích, posvět' se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé je království i moc i sláva na věky. Amen

Poslání

Jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, oblečte milosrdný soucit, dobrotu, skromnost, pokoru, trpělivost. Snášejte se navzájem a odpouštějte si, má-li kdo něco proti druhému. Jako Pán odpustil vám, odpouštějte i vy. Především mějte lásku, která všechno spojuje k dokonalosti. A ve vašem srdci ať vládne pokoj Kristův, k němuž jste byli povoláni v jedno společné tělo. A buďte vděční.

Ko 3,12-15

Požehnání

Hospodin tě požehnej a ochraňuj tě, Hospodin rozjasni nad tebou svou tvář a buď ti milostiv, Hospodin obrať k tobě svou tvář a obdař tě pokojem.

Nu 6,24-26

Píseň 473